

2.-3. LISTOPADU 2013

Víkend

DNES

„Rocker nemůže odložit kytaru a říct: Matko, budu v penzi!“ říká Oldřich Říha, legendární frontman Katapultu po 50 letech na pódiu.

JÁ JSEM ROKENROL!

Foto: Michal Svátek, MAFRA

+ SCÉNA: Rozhovor s Natalií Portmanovou o pokračování filmu Thor

Víkend

má dva dny...

Echt chlap mluví
třeba sprostě, ale nelže

48
hodin

Jako děti jsme ve škole i doma slýchávali: Nelži a nemluv sprostě! Co je větší hřích, vidí každý jinak. Když mi kdysi uklouzlo před rodiči osklivé slovo a já dostal vyhubováno, že takhle už nesmím mluvit, vybarvil jsem se větou: „Nechci lhát, tak počítejte, že sprostě někdy mluvit budu.“

Každý je jiný. Sociální demokrat Michal Hašek má projev hedvábně hladký na poslech, ovšem v jádru je prvotřídní lhář, jak v týdnu ukázal. Rocker Oldřich Říha se naopak s ničím nepáře a citlivky budou mít po přečtení rozhovoru ve Víkendu DNES pohotovost.

My ji v redakci též měli, když nám kolega Filip Saiver dal rozhovor k přečtení. Frontman skupiny Katapult mluví zemitě, jako pravý chlap u piva. Co s tím? Přepsat vulgarismy? Vytečkovat? Nechat?

Jazyková lektorka, editor i autor se dohadovali, načež udeřili na mě: Rozhodni! Na Katapult chodím téměř od jeho založení v roce 1975, znám nazpaměť písničky i úžasnou atmosféru, kterou na koncertech Říha dodnes vytváří. Spontánně hraje i mluví, tak proč z něj dělat kaširovaný obrázek? On nelže jako politici, na nic si nehraje, jen trsá do strun a dělá lidem radost.

„Nechte to, nic netečkejte,“ rozhodl jsem.

Rázem mi došlo, co Říha řekl našemu autorovi před koncertem v Jílovicích: „Bacha, Katapult je fabrikou na průsery.“ Cestou domů Filip naboural auto. Naštěstí nic vážného, odnesly to jen plechy.

Já dnes možná nabourám u některých čtenářů.

Hoblovat Říhův slovník ale nebudu.

A ty, Oldo, hobluj dál!

Jan Svěd

Foto: Michal Sváček, MAFRA

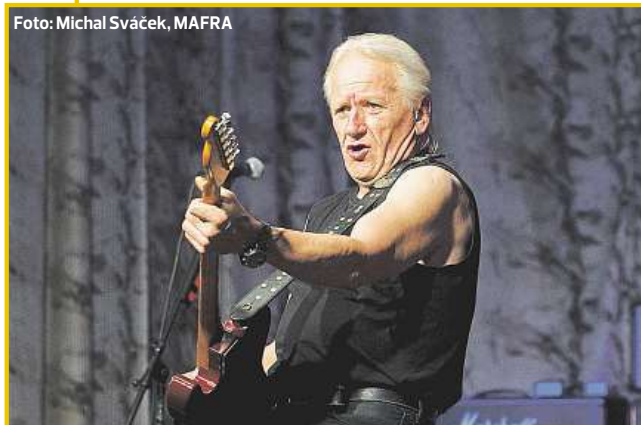

Foto: Falcon

Pro pořádné drsnáky V rozhovoru s frontmanem kapely Katapult Oldřichem Říhou zazní pár řízných výrazů. Pro citlivé nakonec nebude ani film Thor: Temný svět, ve které si Natalie Portmanová opět zahrála vědkyni, která sice nemá svaly, ale zato oplývá znalostmi.

Čtení na víkend

6

Já jsem rokenrol!

Rozhovor s různým frontmanem kapely Katapult Oldřichem Říhou o padesáti letech na pódiu a o tom, proč pořád hraje rokenrol.

12

H minus H

Jaké bylo duo tenistek Hlaváčková–Hradecká a proč se úspěšné hráčky překvapivě rozešly.

16

Být buřičem já nesvedu

Rozhovor s čerstvým držitelem Řádu TGM Jiřím Suchým o medaili, buřičství a o tom, proč je politika taková špína.

Inspirace

18

Co je to ski touring

Už nemusíte záviset na vlecích a lanovkách. Nový trend ski touring představuje lyže, na kterých můžete vyrazit na sjezdovku i chodit v nich.

22

Za kozami do Itálie

V údolí Val di Fiemme v Jižním Tyrolsku se každý podzim koná slavnost koz, syra, špeku a vína.

Scéna & knihy

28

Přichází bůh hromu

O novém americkém fantasy velkofilmu Thor: Temný svět a rozhovor s jeho hlavní ženskou představitelkou Natalií Portmanovou.

32

Spojení kytarou značky Jolana

Co mají společného kapely Visací zámek a Vypsaná fixa, které dnes vyrazí na společné turné po Česku.

34

Opravdoví indiáni

Nevypadali jako Pierre Brice. Jací byli skuteční indiáni, přibližuje nová kniha Indiáni – Praobyvatelé Severní Ameriky, která právě vychází.

Zábava

36

Televizní program na víkend

Přehled pořadů nejdůležitějších stanic na sobotu a neděli.

38

Rébussy a křížovka

VAŠE DOPISY

Víkend DNES

KDE DOMOV MŮJ

Deti ve škole zrajú českou literaturu a národnú identitu. Roste nám nová generácia vlastenců?

SCÉNA: zpěvák Dan Bárta popětiletých vydává novou desku

Ad Co baví Marii Poledňákovou. Před pár roky jsem viděla se svými dětmi po letech „Velrybu“, překvapilo mě, že je to vlastně doják, protože jako dítě jsem to vnímala pouze jako komedii. *Jana Rispens*

Paní Poledňáková natočila tři skvělé filmy: Stoličku, Polepšovnu a S tebou mě baví svět. Otázka je, zda jsou tak úspěšné díky jejímu umu, nebo díky skvělým hercům. Dva lidi

v ZOO ještě ujdou. Další filmy jsou nedobré, až děsné. Stejně ale za ty tři Poledňákové patří dík.

Radka Fuksová

Ad Jan Hus jede na koncert. Jenom to ukazuje na vyprázdněnost českého filmového průmyslu. Žádný nový nápad, jen zase prznění něčeho, tentokrát husitů, a ještě s grafikou jak od pětiletých dětí.

Jan Kubiček

Magazín Víkend DNES příště již ve vaší schránce

Magazín Víkend DNES na čtyři týdny jen za 69 Kč! Objednejte a zaplatte mobilem. Pošlete SMS na číslo 90211 podle vzoru: PRE VIK jan novak jindrisska 12 praha 1 11000.

Cena odchozí SMS podle běžného tarifu vašeho operátora, konečná cena za předplatně je hrazena příchozí zpoplatněnou SMS ve výši 69 Kč vč. DPH. Službu zajišťuje ATS, infolinka 776 999 199 (po – pá 9:00 – 16:00), www.platmobilem.cz.

Magazín Víkend Pravidelná příloha deníku MF DNES Šéfredaktor listu: Robert Čáskenský, zástupkyně šéfredaktora: Martina Riebauerová
Vedoucí magazínu Víkend DNES: Jan Svěd **Zodpovědní editoři:** Víkend – Vladan Šir, Scéna – Mirka Spáčilová
Redaktoři: Alice Horáčková, Filip Saiver, Pavlína Wolfová **Art director:** Petr Hořejší **Obrazová redakce a produkce:** Simona Kožená, Bára Komersová

Na podzim 1963 se **OLDŘICH ŘÍHA** postavil poprvé s kytarou na pódium a od té doby z něj neslehl. Frontman legendární skupiny Katapult hraje už půl století.

Já jsem rokenrol!

FILIP SAIVER

Co jste to řekli? V jeden okamžik rozhovoru zvedne Olda Říha překvapeně obočí, jako by nevěřil větě, kterou jsem právě vyslovil.

„Říkal jsem, že vás to hraní asi musí pořád bavit.“

Říha reaguje pobaveně: „To beru skoro jako invektivu. Když budu Jarda Jágr, budu trénovat desetkrát víc než ostatní právě proto, že jsem Jarda Jágr. A já jsem Olda Říha a padesát let hraju rokenrol! Tak mě to asi baví, to je přece logický, ne!?“

Logické to nejspíš je, ale přesto: Panebože, padesát let!

V republice se za tu dobu vystřídalo šest prezidentů, přijely a zase odjely ruské tanky, změnily se režimy, ale Říha pořád stál před lidmi v nabitých sálech s kytarou. A stojí před nimi dodnes, občasné nevybíravé kritice navzdory, komunistickým zákazům hraní navzdory a... ano, také navzdory smrti, protože z původní sestavy Katapultu už zbyl sám.

Tvrdit o pětadesátiletém Říhovi, že je fascinujícím zjevem české hudební scény, není nadsázka, ale pouhé věcné konstatování.

Že vás hraní baví, to neměla být invektiv, ale vyjádření údivu. Poprvé jste byl na pódium v říjnu 1963 a my se spolu bavíme před koncertem Katapultu na sklonku října 2013. Vám to nepřijde neuvěřitelné?

Dokud letošní rok nepřišel, tak jsem si to neuvědomoval. Teď už jo a je to docela hnusný. Proto to odlehčuju tím, že na jevišti říkám, že to mám vyřešený, že těch padesát let šlehnou ještě jednou.

Byl jsem pevně přesvědčen, že Katapult bez Dědka končí. A pak jsem dostal tisíce mailů od fanoušků: Oldo, hraj dál! Katapult musí žít!

V čem je to hnusné? Že jsou ty roky pryč?

Je mi to líto. Je mi líto, že musím řešit, jestli budu hrát rokenrol v pekle, nebo v nebi. Já mám totiž problém: chci pořád hrát rokenrol a blíží se doba, kdy ho hrát nebudu. Proto mluvím o tom pekle a nebi. Důležitý je, abych nabyl pocit, že jednou umřu a budu hrát rokenrol dál.

Váš už nežijící parťák z kapely Dědek Šindelář říkal, že rocker hraje a hraje...

... A pak jde rovnou do penálu, což se Dědkovi podařilo naplnit.

Takhle to máte i vy?

To je přece jasný, ne? Dřív se říkalo, že kytara se věší na hřebík jako kopačky, a pak se zjistilo, že to není pravda, že rocker může hrát i na smrtelný posteli. Spousta frajerů hraje dál, i když je jim pětasedmdesát osmdesát. O Stounech se ani nebudeme bavit, tam je energie jako kráva. Rocker nemůže odložit kytaru a říct: Matko, budu v penzi! Hele, copak já můžu jít do penze?

Když zemřel Dědek, tak jste o tom chvíli uvažoval, ne?

Za život jsem udělal několik chyb,

který mi ale spíš pomohly. Jedna z nich byla, že jsem byl pevně přesvědčen, že Katapult bez Dědka končí. A pak jsem dostal tisíce mailů od fanoušků: „Oldo, hraj dál! Katapult musí žít!“ A já si uvědomil, že opravdu musím, ale že nesmím nahrazovat Dědka. Lidí mě tenkrát nakopli, byla to obrovská nabíječka. Není nic lepšího na světě, než když děláte něco, co lidí chtějí. Takže teď jede Katapult ve verzi 2013 a je lepší než ten původní. To dá rozum, ne? Kdyby tady teď hrál Dědek, taky to bude lepší.

Stihli jste se vlastně s Dědkem bavit, zda má Katapult pokračovat bez něj? Přece jen byl nemocný.

No, kurva, o tom jsme přece nemohli mluvit! Nás ani ve snu nenapadlo, že Dědek umře! My spíš řešili, že dohrajeme turné, na jaře mu pak transplantují plíci, já na něj počkám a vyjedeme znova. My s Dědkem věřili, že ani náš bubeník Tolja Kohout neumře. Kohout přišel, že má vyléčenou rakovinu prostaty, že je všechno dobrý, a za týden umřel. Doktorů mi zapřeli, že to má po celém těle. Oni vám vyléčí prostatu, ale neřeknou, že máte rakovinu po celém těle. Řekli Kohoutovi, aby přijel na poslední chemoterápio do Pardubic, Kohout šel a říkal: „Tak za tejděn čau, vole!“ A v těch Pardubicích zkolaboval a umřel. Ať jdou všichni do prdele!

Na pohřeb Dědka jste nešel, sledoval jste ho ze zahrady za hřbitovem. Proč jste to takhle udělal? Ale klidně mě pošlete někam, jestli je to příliš intimní otázka. Není příliš intimní. Já věděl, že na pohřbu budou lidi, kterým bych v životě nepodal ruku. Říkal jsem Nevěstě – takovou má přezdívku

Dědkova žena – že tam nejdu, že tam přijdou hajzlové, který mi ublížili, a teď se budou ukazovat na pohřbu Dědka. Nevěsta vymyslela, že se s Dědkem rozloučím v kostele, než ho povezou na hřbitov, otevřela se rakev a já si to tam před ní vyřídil. A poslouvejte, teď ta shoda okolností! Nevěsta za mnou přijde a povídá: Vedoucí – mně totiž zase říkají Vedoucí – za hřbitovem je vila a tu mají Říhovi. Fakt Říhovi, nekecám! A tihle Říhovi mi umožnili sledovat pohřeb zpovzdálí. Nenašel jsem sílu být v davu, zvláště s některými lidmi, kteří v tom davu byli.

Co je to za lidi?

To jsou nositelé typické české vlast-

Oldřich Říha

POVOLÁNÍ: frontman kapely Katapult
DATUM NAROZENÍ: 18. 5. 1948
MÍSTO NAROZENÍ: Praha
ZNAMENÍ: Býk

Poprvé veřejně vystoupil roku 1963 se skupinou Black Stars. V roce 1975 byl s Jiřím „Dědkem“ Šindelářem u vzniku skupiny Katapult (původním jménem Mahagon), která dvakrát vyhrála Zlatého slavíka (1979 a 1980) a v roce 2007 byla uvedena do beatové síně slávy. Mezi největší hity skupiny patří Půlnoční závodní dráha, Blues, Hlupák váhá, Vojín XY, Až, Někdy příště. Říha je výhradním autorem hudby. V roce 2007 zemřel bubeník Anatoli Kohout, v roce 2009 Dědek Šindelář a o pár týdnů později další bubeník, Karel „Káša“ Jahn.

nosti, kterou mafiáni v Americe vyladili k dokonalosti: někdo vás obejmě, řekne vám, jak vás má rád, a už vám druhou rukou vráží kudlu do zad. Na tom pohřbu byli lidé, kteří neupustili o Katapultu dobrý slovo a do očí se tvářili jako největší kamarádi. Oni netuší, že já to vím, to je na tom to nejlepší. Nemusíte hned každému říkat: „Pocem, ty svině, ty jsi mě nasral.“ Což já furt dělám u lidí, který mi za to stojí, aby se jim rozsvítlo. Pokud mluvím, je to dobrý, teprve když mlčím, je průser. Od těch lidí, z nichž některý stáli i za Dědkovou rakví, nechci slyšet kecy, jak mě milují, když vím, že jsou to pěkný svině.

A jak reagujete, když takové lidi potkáte? Někdy se tomu vyhnout nedá.

Tak to se učím a zatím to ještě neumím. Trpím jako zvíře, ale stejně řeknu takovému člověku nazdar a podám mu ruku. Zdeněk Izer – to je blázen, ale já ho mám rád – mě jednou zval do svého pořadu v televizi. Říkám mu: „Proč já, ty vole, já nejsem herec.“ A Zdeněk: „Protože jsi nebyl v komunistický straně ani v StB a já do svého pořadu nevezmu nikoho, kdo tam byl, já takovým lidem ani nepodám ruku.“ Já na to: „Zdeněku, ty to dokážeš? Já to chci taky umět.“

Ale neumíte.

Nejde mi to. Doktor Plzák v jedné esejí psal, že pravda není zdvořilá, a já zdvořilej jsem. Potkám nějakýho hajzla a on hned: „Ahoj!“ A já mu tu ruku podám. Vždy si potom vzpomenu na Plzáka a tou jeho větou si to omluvím. Kdybyste věděl, co já zažívám! O mně se v branži traduje, že jsem arogantní a namyšlenej, ti kretění se sami takhle odhalují. Většinou to říkají lidi, který něco nesplní, neudělají, nedodrží. Kecají a lžou. Jsme domluvený na schůzce zítra ve tři a on přijde v pět. Tak víte, kam má pak takovej člověk jít, že jo?

Vím.

S Kohoutem a Dědkem jsme byli kamarádi od mládí, občas jsme spolu i bydleli. A platily nepsaný zákony, že ve tři je ve tři, zkouška je zkouška, kšeft je svatej, když se hraje, tak se nechlastá, pak se dokonce může klidně dělat i leccos jinýho, ale nesmí se to dělat dohromady s hraním. Takhle jsme žili, ale ostatní lidi motají jedno přes druhý, nedodržíjí smlouvy, jakákoliv dohoda ještě ten večer za deset minut neplatí, natožpak ráno. Přes veškerý varování, aby si přečetli smlouvu, stejně smlouvu nečtou. Chci jeviště takových a takových

Když se hraje, tak se nepije, když se nehraje, tak se chlastá, pak se dokonce může klidně dělat i leccos jinýho...

rozměrů, přijedu a ono je tak malý, že se tam nevejdeme. Tak jedeme pryč. Já chci jen dodržet smlouvu a všechny tím naseru – je to možný!? Psycholog Hubálek na základě průzkumu napsal, že třicet procent Čechů je dementních, a já se s ním chtěl zoufale sejít a prodiskutovat, zda tohle číslo nezvýšit.

Aspoň už vám nikdo nemůže zakazovat koncerty jako za komunistů, ne?

Hele, tohle téma začneme takhle: nedávno o mně jeden kritik napsal, že strašně rád o těchhle zákazech mluvím. To mě nasral! Já o tom totiž mluvím nerad, ale když se mě na to novinář zeptá, zdvořile odpovím.

Čili já se vás teď jako novinář ptám, jaký byl oficiální důvod těchto zákazů.

Nikdy jsem se to oficiálně nedozvěděl. Traduje se, že nás manželka nějakýho komunistický pohlavára viděla ve Zlatým slavíku, jak hraje me v takových slovenských bílých košilích, jaké se tam nosily na ty jejich kotáry. A pohoršeně zvolala: Hej, Jirko, zakaž to! Pravda, tenkrát by to na zákaz stačilo. Pak se taky traduje, že za zákazem mohla být klika okolo Štáidla, že se jim nelíbilo, že jsme je sesadili ze Zlatýho slavíka.

To jste hodně konkrétní.

Pozor, oni jsou to dneska sami antikomunisti! Klidně tam napište, že tahle partička jsou sami antikomunisti, že prý měli velké problémy. Ale kdo s nima hrál tenkrát ty karty? A kdo měl trvalé výjezdni doložky? A kdo měl výhody? A kdo byl zakázaný? Já jim to nevyčítám, sám mám svědomí čistý a oni ať si žijí, jak chtějí. Ale ať ze sebe nedělají antikomunisty a chudáky! Když jsme jednou hráli v Praze v Obecním domě, celá Štáidlova kapela se zvedla a ostentativně odešla z galerie. A oni mi chtějí říkat, že jsme kamarádi? Ať jdou do prdele! A ještě k těm zákazům: třetí verze je, že když jsem chtěl od pořadatelů profesionalitu,

kteřou osm z deseti nemá ani dnes, letěla na mě stížnost, že do Československa zatahují kapitalismus. Tak se v roce 2013 ptám, co sem zatahují teď? Táhle u Příbrami přišli kdysi o čtyři hodiny později, prý se dívali na hokej! Vztekám se, že nestačím aparaturu do začátku koncertu postavit, a oni: „Nějak se domluvíme!“ A já: „Pánové, přesně o vás včera mluvil Husák na Kladně. Měl projev k horníkům a říkal jim, že taková slova, že se nějak domluvíme, tak to skončilo, že se bude makat!“ No, byl z toho průser, stížnost!

Důvody zákazů se zkrátka vždy našly.

Dneska už jsem v jiném světě, ale pokud si dobře vzpomínám, brali jsme to tehdy nějak takhle: „Dědku, abychom přestali hrát, musí nám uřežat ruce, jinak nás nezastaví.“ A napsali jsme program s názvem Hrajeme dál. Mluvili jsme v něm dokonce i o Gottovi, že mají soudruzi raději jeho a jinou muziku, strašně jsme provokovali. Z osmnácti tisíc lidí, kteří přišli na koncert, jsme šli třeba na osmdesát v kině. My to ale brali, vždyť oni nás ti komunisti naučili přežít životní krizi. Víte, jak je to dobrý, naučit se hrát pro osmdesát lidí stejně jako pro osmnáct tisíc! Pozitivní prokletí Katapultu je, že sebevětší průser zlomíme ve svůj prospěch, že nám přinese ještě něco lepšího. Naučil jsem se to náhodou, ale teď vím, že se nikdy nesmíte z ničeho posrat.

Tohle jste ale v říjnu 1963 netušil. Jak moc si na své první veřejné vystoupení pamatujete?

Pamatuju si na každé své vystoupení od roku 1963. Na všechny kulturníky, na všechny příjezdy k nim, na všechny sály.

Vážně? Takže řeknu třeba Sedlčany 1976 a vy mi řeknete zbytek?

Řeknu. A k tomu vám doplním, jací tam byli tenkrát lidi, jakou měli náladu, jestli jsem měl chuť se tam vrátit, nebo už jsem tam nejel. Sám tohle nechápu.

Co si tedy pamatujete z prvního vystoupení?

Proběhlo v plzeňský Besedě, v pozlaceném baráku, kde se hrály nedělní čaje. Osvícení lidi tam pozvali Black Stars, což jsme tehdy byli my, jako hosta. Hráli jsem klasické hity 60. let, hodně třeba Stouny. Bylo mi patnáct let a nedělní odpolední čaje v Plzni byly vždy narvaný. Pro nás to bylo splnění snů. Lidi prý mají jiné sny, zvlášť chlapi, třeba erotický, ale my si splnili ty nejdivočejší – hráli jsme veřejně.

Měl jste velkou trému?

Tu mám dodnes.

Tenkrát byla možná větší, ne?

Furt je stejná. Dvacetkrát se vymočím před koncertem, klepu se. Dobryho herce taky tréma nepřejde, ne? To je tou zodpovědností, tu mám vrozenou, ta mě žene. A ti mladí kluci, co s nimi teď hrajou, taky močí jako blázni, ještě třicet vteřin před koncertem. Ale pak dáme první kilo čili akord a všechna tréma je pryč.

Když jsme u akordů, vám celou kariéru vyčítají, že hrajete tři pořádky dokola.

Vyčítají nám přednost, to je úplně absurdní! Když se nenaučíte tyhle tři elementární akordy, nemůžete hrát rokenrol. V nejjednodušší muzice je největší krása, a kdo se chce učit na kytaru, začíná na blues, protože je hratelny. Ale až když ho zahrajete dobře, tak to umíte. My začínali na Stounech, je to hratelny, ale pozor – musíte to hrát srdcem, to není prdel. Bože, vyčítat nám tři akordy!

Štvalo vás to?

Napřed strašně, pak mi to začalo být jedno. Když o mně kritik Jirka Černý napíše, že ze mě do roka a do dne nic nebude, tak je to šílenec! Jak to může napsat?! Já jsem rokenrol, jak se mám rozpadnout, jak mám přestat?! Dneska je to padesát let, co hrajou, takže viš co, Jirko, jdi do háje!

Nikdy jste si to nevyříkali?

Není si co vyříkávat! My hrajeme rokenrol, který je upřímný, pravdivý. Chováme se furt stejně, mluvíme furt stejně. Ale oni píšou nekompetentní kecy! To jsou kecy! Že je to jednoduchá muzika! Dobře, ale musíte ji umět zahrát. A to každé neumí. Někdo hraje introvertně pro sebe, my jsme extroverti, u nás jsou to emoce, emoce, emoce!

Když máte v hlavě všechny koncerty, máte v ní i nějaký svůj žebříček? Který koncert byl třeba za těch padesát let nejlepší, který nejllepší, který nejdivočejší...

To je problém. Víte, co bylo těch nejdivočejších? Těch nejlepších? Těch nejllepších? Všechny měly společně to, že musíte jít a hrát v té nejvyšší kvalitě. Mám samozřejmě spoustu historek a la rozkopnutý dveře na koncertě společně s Deep Purple, mohl bych těch historek vypravovat tisíc, ale jednu vypíchnout neumím. Základní bylo, že jsme v palcích měli: „Pojď, jedem a dobudeme i ty největší tupece!“ Otevřeli jsme jim srdce, propojily se emoce, ti lidi zapoměli na celý svět a potom koukali: „To jsem ještě v životě neviděl!“ Jedna historka? Sakra, naše hovory s Dědkem, kdyby se tak natáčely, když jsme vzpomínali! Ale takhle mi to nějak nejde. I když – teď jsem si vybavil...

Povídejte!

Hráli jsme v Banské Bystrici, někdy tak v osmasedmdesátém. Přišlo osmnáct tisíc lidí, koukali jsme jako blázni. Všechno proběhlo super, byli jsem šťastni. Najednou přiběhne do šatny pořadatel: „Pánové, průser jako vrata! Byly tady před dvěma týdny dožínky, Husák tady měl šest tisíc lidí, vy osmnáct – pánové, průser!“

Hezké.

Další historka je z Nitry, ze slavný zemědělský výstavy. Já se Slováků vždy trochu bál, protože oni udatně chlastají. I proto jsem si do smlouvy dal, že při zkoušce nesmí být v amfiteátru lidí. Přijedeme tam, a pět tisíc ozralých Slováků! „Hele, ty lidi musí pryč,“ říkám pořadatelovi a on, že to nejde. Tak se balíme, že jedeme pryč, a on za námi volá: „To jste neměli dělat, my máme ve vládě súdruha Lúčana, my vás zničíme.“ A já, odcházejí ke svému Fiatu Mirafiori, řvu: „Vylíží si prdel i s celým Lúčanem!“ A odjeli jsme. Průser jako kráva! Vyšetřovali to estébáci, ale představte si: nechali si vyndat smlouvu, kde jsme měli napsanou zkoušku bez lidí, a že s tím tedy nemůžou nic dělat! Mezitím nás už ale na Slovensku zakázali, volal mi zpěvák Pavol Hammel, velký náměstník: „Skončili jste.“ Já na to: „Viš co, Palo, trhni mi nohou!“ Když to estébáci nechali být a my na Slovensku zase hrát mohli,

volal náměstník Hammel znovu: „Jak jste to dokázali?“ A já zase: „Palo, trhni mi nohou!“ On si do dnes může myslet, že jsem v tom jel s etébákama, že mám dlouhý prsty.

Kontaktovali vás estébáci někdy?

S opravdovou hrdostí mohu říct, že na mě nikdy ani nepromluvili! My věděli, že nás odposlouchávají, poznali jsme je na koncertech: přišli jako rockeři v kožených bundách, ale když přišli ti sami lidé popětadvacáté, věděli jsme, o koho jde. My mluvili všude otevřeně a oni věděli, že to nemá cenu. Oni sháněli zlomený lidi, které chtěli vydírat, tak co by dělali se mnou. Já hraju rokenrol, trhni mi nohou!

Shodou okolností vyjde tento rozhovor na Dušičky. Půjdete Dědkovi na hrob?

Nechodím na hroby ze zásady, ani na hrob svého fotra ne. Mě je těžký pochopit, ale snad tohle lidi pochopí. To není póza, jsem prostě takový, nemám to rád. Pro mě k ničemu nebude jít na hrob svého táty, jít na hrob Dědka. Když jsem v kanceláři, na zkoušce, na koncertě – pětkrát denně mluvím o Dědkovi, pro mě vlastně neumřel. No řekněte, potřebuju jít na hrob dát Dědkovi kytku? Nechci žádné trziny, fanoušci mají pravdu, když píší: „Život jde dál, musíš, kurva, Oldo, dál hrát.“ Tudy vede cesta.

filip.saiver@mfdnes.cz

INZERCE

EL AL
IT'S NOT JUST AN AIRLINE. IT'S ISRAEL

4x TÝDNĚ
z Prahy do Tel Avivu
s EL AL Israel Airlines

CENA ZPÁTEČNÍ LETENKY
OD 5 069,- Kč

WWW.ELAL.CZ

EL AL, Václavské náměstí 33, Praha 1
Tel.: 224 226 624, mail: elal@elal.cz

